

aby fastorecic̄ zyl. Mje, luby Thomascho, Mjer vydž tejj stobu! Neboj ſo, ja ſo stobu uenjewam, ani ſtwojeho runja. Ty ſy prajil, ſo predv wjeric̄ nochzesch, hac̄ nej- ſy moje hoſdſjaze Blufny widžil, a twoje Vorſty do nich položit: Tyk ſem twoje Porſty, luby Thomascho, a pschimaj mo- jej Ruzv, podaj twoju Ruku, a polož ju do mojeho Boka; ale ſo by ty froblje dſjeje ne- wjerjazy nebyl, ale wjerjazy.

Tudy zem̄y woboje derje wobladac̄, a ſwje- ru wopomnic̄, menujzv kprjenemu tu wulku Newjeru, we fotrejz Thomasch t̄i. A kdrubemu tu nemožne wulku Lubosnoſz, fotruž Krystus temu newjerjazemu Thomaschnej wopokaze. Steho budžemv dyrbec̄ ſpoſnac̄, ſo naſch luby ſenes Krystus žanu njewnu Wutrobu pscheziwo Rjeschnikam nima. Won ſebi da Wutrobi žel byc̄, ſo jich Čert tak jatych džerži. Spyta tehodla a czini ſchitko, ſchtož jeno jemu možno je, ſo by jich ſčertowskich Paſlow a ſteho Rje- cha wtornyc̄ a wobrocic̄ mol.

Tehodla je to jedyn ſara troſchtuv H- rempel, ſkotrehož my wulnyc̄ dyrbimv, kaf lubosnu Wutrobu naſch luby ſenes Krystus ſnam Rjeschnikam ma. Pschetož dyž won to Thomaschnej czini, fotryž tola tak ſoboko we Newjeri t̄i: Schto myſlisch ſebi ty, ſo budže won tym Rjeschnikam czinic̄, fotſiž ſwoje Rjechi poſnaja, a teſame radži ſedža wotbyc̄, a ſebi Nadu žadaju? Tam ſo won nebudze dolho ſomdžic̄, ani tejj ſrudne hubene Wutroby dolho horjedzerzeč; ale kajz my tam a ſem we Szenjach ſlyſchi- my, ſmolom k Pomozy a k Radži ſwatac̄, tak rucze hac̄ my jeho to proſbyc̄ budžemv.

Mjerkuju pak, ſo tu a ſchudžom we tej Wuc̄bi wot Evangeliona, wot teje Nadv a Lubosnoſze Krystuſzweje tajzy Rjeschnizv ſrofemeni nejſu, fotſiž ſaſakſje psche- ciwo ſwojemu Sswjedominju, to je, ſam-

paſchnje a ſdobrje Wolu we Sazpenju Bo- žebo Mena a we Nepoſluſchnoszi živi ſu, a ſebi nemuſla ſo poljevscheč. Pschetož tak dolho hac̄ woni we tajfej Saſakloſzi tſja, nemože jim Krystuſza Nada ničo pomhac̄, dokelž Krystuſza mječ nochzedža a jeho Pomozy wot ſo ſtorkaju. Alle wot taj- fich Rjeschnikow ryczimy my tudv, jak o czi ſu, fotſiž we wulkim Bludži a Newjedomi- noszi aby Sſlaboſzi a Spytowanju teje Wje- rv ſu, ſkotrehož woni pschindž nemoža, a maju tola te Prijotkwsac̄je, ſo býchu radži wjeric̄, a ſo Krystuſza troſchtowac̄ zyl; nespecja ſo tejj pscheziwo Božemu ſſlowu, ale dadža ſo temu ſamemu ſchrafowac̄, roſwuc̄ic̄ a na prawy Puc̄ ſokasac̄. Ru- nje kajz Thomasch tudv. Hac̄ won runje we wulkej Newjeri t̄i, da ze won tola rad roſwuczeny býč a Troſcht mječ, a jeho Wutroba ſebi ničo wjazy nežada, hac̄ to, ſo by wjerno bylo, ſo je Krystus živv, a ſo by ſo jeho troſchtowac̄ mol. A jak o won jeho ſaſo widži, a jeho ſſlowo ſlyſchi, puſčezi won ſmolom ſwoju Newjeru, a troſchtuje ſo ſaſo.

Tehorunja ſu tejj czi ſami Rjeschnizv, fotſiž tehodla, dokelž ſu do Rjechow psche- ciwo ſwojemu Sswjedominju ſapanyli, ſo wutrobiuje psched Božim Rjewom stroža, (kajz ton Zaposchtol Thomasch) ſedža ton ſamy radži wotbyc̄, žadaju ſebi Boži Troſcht, a maju to Prijotkwsac̄je, ſo ſedža pschichodnie Rjechow ſo zylje wostajic̄.

To ſchitko mamy my derje a ſwjeru na ſedžbu wſac̄. Pschetož wono ſchaf ſo na- ſchim Wutrobam tola wjeric̄ nochze, ſo Boh Rjeschnikam nadny býč zyl. Ktemu nuciž je tejj Čert, dyž widži, ſo te Sswje- dominja ſe ſwojimi Rjechami wojuja, ſo by je naryczał, ſo ſo žaneje Nadv wot Boha nadžijec̄ nedyrbja. Steho pschindže, ſo ton, poſa ſkotrehož ſo ton Rjech prawje ſo- boko do Wutroby ſyňpt je, ſo troſchtowac̄